

Ένα «λη-σμονημένο όραμα»

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Σεβ. Μητροπολίτη Περγάμου κ. Ιωάννου (Ζηζιούλα)

Η λέξη «άγιος» ή «αγιότητα» παραπέμπει σε κάτι εντελώς άσχετο και ξένο προς την εποχή μας, προς τον πολιτισμό και τις αναζητήσεις του συγχρόνου ανθρώπου.

Ποιος από τους γονείς της εποχής μας φιλοδοξεί να κάνει τα παιδιά του «άγιους»; Ποιο από τα σχολεία μας και τα εκπαιδευτικά μας προγράμματα καλλιεργούν την αγιότητα ή την προβάλλουν ως όραμα και πρότυπο; Ο «επιτυχημένος» άνθρωπος της εποχής μας, το ιδανικό της σύγχρονης παιδείας και του πολιτισμού μας, δεν είναι καν ο «καλός κι αγαθός» των κλασικών χρόνων. Είναι εκείνος που εξασφαλίζει χρήματα, ανέσεις και κοινωνική προβολή – αυτό θέλουν οι γονείς από τα παιδιά τους, σ' αυτό κυρίως αποβλέπουν τα εκπαιδευτικά μας συστήματα, αυτό καλλιεργούν τα μέσα επικοινωνίας, αυτό ονειρεύεται η πλειονότητα των νέων μας.

Πράγματι, σε μια κοινωνία, η οποία βιώνει ως το σοβαρότερο πρόβλημα της την ανεργία, και κυριαρχεί-ται από το άγχος πώς να αυξήσει το κατά κεφαλήν εισόδημα, το να γίνεται λόγος για άγιους και αγιότητα αποτελεί πρόκληση, αν όχι πρόσκληση σε γέλωτα και χλευασμό. Ούτως, η αγιότητα αποτελεί ένα «λη-σμονημένο όραμα».

Λησμονημένο γιατί κάποτε υπήρχε, γιατί αυτό ενέπνεε τον πολιτισμό μας, διότι οι άνθρωποι μας άλλοτε ζούσαν με τους αγίους και αντλούσαν από αυτούς το μέτρο του πολιτισμού τους, αυτοί ήταν οι ήρωες, οι μεγάλοι πρωταθλητές, οι «διάσημοι ποδοσφαιριστές» και «σταρ» των χρόνων τους. Τώρα έχουν μείνει μόνο τα ονόματα των αγίων μας, και αυτά «κουτσουρεμένα» και αλλοιωμένα επί το ξενικώτερον, ενώ οι άνθρωποι προτιμούν πλέον να γιορτάζουν, όχι τις μνήμες των αγίων τους, μα τα δικά τους προσωπικά γενέθλια. Σε μια τέτοια εποχή τι να πει κανείς για την αγιότητα; Ο λόγος του θα πέσει στο κενό.

Μα, από το άλλο μέρος, πως να μη μιλήσει κανείς για κάτι τόσο κεντρικό και θεμελιώδες για τη ζωή του χριστιανού; Γιατί η πίστη μας χωρίς τους αγίους παύει να υφίσταται. Διότι, αν λησμονήσουμε την αγιότητα, δεν απομένει από την Εκκλησία παρά ο ταυτισμός της με τον κόσμο, η «εκκοσμίκευσή της» είναι πλέον αναπόφευκτη.

Πηγή: isagiastriados.com